

ków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 1 pozycji 18 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem z dnia 19 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 885), otrzymuje brzmienie następujące, przyczem stawki celne rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w zł
z 18	Kawa, łupinki kawowe:	
p. 1	surowe	320.—
	Uwaga 1: Kawa, łupinki kawowe surowe, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	270.—
	Uwaga 2: Kawa, łupinki kawowe surowe, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	90.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

901.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 listopada 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Reform Rolnych wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1929 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o uwłaszczeniu w województwach wschodnich.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogrodzkim, poleskim, wołyńskim, wileńskim oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim woj. białostockiego w brzmieniu ogłoszonym w załączniku do obwieszczenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27 marca 1929 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 24, poz. 254) zarządza się co następuje:

§ 1. § 11 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1929 r. w sprawie wy-

konania ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. o uwłaszczeniu w województwach wschodnich (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 25, poz. 267) otrzymuje brzmienie następujące:

Sędziowie, przedstawiciele większej własności rolnej i drobnych dzierżawców, będący członkami komisji uwłaszczeniowej, bądź ich zastępcy, otrzymują na żądanie za udział w posiedzeniach komisji ze Skarbu Państwa dietyienne, a jeżeli zamieszkują poza miejscowością, będącą siedzibą komisji uwłaszczeniowej, również zwrot kosztów przejazdu. Wysokość diet i kosztów przejazdu oblicza się według norm ustalonych dla funkcjonariuszów państwowych VIII grupy uposażenia w przepisach o należnościach za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

902.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 listopada 1932 r.

w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 6 grudnia 1922 r. w przedmiocie utworzenia i organizacji okręgowych urzędów ubezpieczeń.

Na podstawie art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272 i Dz. Urz. T. Komisji Rząd. Śląska Cieszy. 1921 r. Nr. 10, poz. 222) zarządzam co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 grudnia 1922 r. w przedmiocie utworzenia i organizacji okręgowych urzędów ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 1059) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 337), wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 1 punkt a) skreśla się wyraz „konstantynowskiego”, oraz wyrazy: „puławskiego, lubartowskiego i włodawskiego”.

2) W § 1 punkt b) po wyrazie „tomaszowskiego” zamiast wyrazu „i” wstawia się przecinek, a po wyrazie „hrubieszowskiego” wstawia się wyrazy: „puławskiego, lubartowskiego i włodawskiego”.

3) W § 1-a skreśla się ustęp pierwszy.

4) W § 1-b ustęp 1 skreśla się wyraz: „właściwego”.

5) W § 1-b ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ekspozytura nie jest uprawniona do wydawania decyzji i orzeczeń w charakterze władzy nadzorczej I instancji. Wykonywa ona jedynie czynności pomocnicze w zakresie nadzoru nad kasami chorych, działającymi na jej terytorjum”.

6) W § 1-b ustęp 3 punkt pierwszy i drugi skreśla się wyraz „właściwemu”, a w ustępie trzecim wyraz: „właściwego”

7) Punkt piąty ustępu trzeciego paragrafu 1-b skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

903.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 grudnia 1932 r.

w sprawie umundurowania i uzbrojenia Straży Więziennej.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 667) zarządzam co następuje:

§ 1. Umundurowanie i uzbrojenie funkcjonariuszów Straży Więziennej powinno odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy materiał umundurowania — sukno ciemno-zielone. Oznaki i dystynkcje umundurowania z sukna i aksamitu jasno-zielonego, galony złote i sukienne; guziki z żółtego metalu z orłem państwowym.

§ 3. Umundurowanie niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej składa się z kurtki, spodni, płaszcza, czapki, obuwia i pasa głównego.

- a) Kurtka z rozcięciem z tyłu, zapinana na 6 guzików, z wewnętrznymi czterema kieszeniami, z klapami górnymi szerokości 12 — 14 cm i wysokości 6 cm, i dolnymi — szerokości 16 — 18 cm i wysokości 7 cm, zapinanymi na 1 guzik. Długość kurtki taka, aby dół poły z tyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej (rys. 1), z tyłu dwa haki do podtrzymywania pasa. Kołnierz stojąco wykładany, wysokości 5 — 6 cm, z jasno-zieloną wypustką na dolnej krawędzi, z naszytymi patkami sukienkami koloru jasno-zielonego, szerokości kołnierza, długości 10 cm po dolnym i 7 cm po górnym brzegu, wyciętymi od tyłu w ząb. Mankiety na rękawach okrągłe, sze-

rokości 10 cm, również z wypustkami jasno-zielonemi. Naramienniki z sukna kurtki, szerokości 5 cm, przy wszyciu zwężone ku górze do 3½ cm, zapięte na mały guzik mundurowy, przyszyty do kurtki przy kołnierzu.

- b) Spodnie z sukna barwy kurtki, kroju bryczesów do długich butów bez wypustki. Poza służbą dopuszczalne jest noszenie długich spodni bez wypustki do czarnych trzewików. Krój długich spodni cywilny, bez mankietów, o szerokości równej w dole i w kolanie.
- c) Płaszcz dwurzędowy z podszewką na plecach, piersiach i w rękawach, po 6 guzików mundurowych z każdej strony, 5-ty guzik na linii stanu. Kołnierz z jasno-zieloną wypustką leżąco-wykładany, szerokości z przodu 11 cm, z tyłu 9 cm, zapięty z przodu na jedną haftkę. Na rogach kołnierza naszyte z obu stron jasno-zielone sukienne patki, szerokości 6 cm, długości 10 cm po dolnym i 7 cm po górnym brzegu, wycięte od tyłu w ząb. Rękawy wszywane z dwoma szwami i mankietami okrągłymi, szerokości 15 cm z wypustkami jasno-zielonemi. Rozcięcia kieszeni skośne, szerokości 18 — 20 cm, przykryte klapami. Naramienniki jak u kurtki. Z tyłu płaszcza, wciętego w stanie, dragonik prostokątny, wysokości 5 cm, a szerokości 20 — 22 cm, zapinany na 2 guziki. Z tyłu płaszcza na środku kontrafałda od dołu ku górze rozcięta, długości od 60 do 75 cm, zapinana na 5 guzików (rys. 2).
- d) Czapka angielska z sukna mundurowego, z daszkiem skórzanym czarnym 5 cm długości, z czarną rzemienną podpinką szerokości 2 cm. Dookoła górnego szwu oraz na górnej części otoku jasno-zielona wypustka. Na czapce srebrny oksydowany orzeł państwowy bez tarczy, przymocowany do górnej części czapki. Na otoku czapki poniżej orła okrągła gwiazda żółta (rozeta) z literami pośrodku S. W. (rys. 3).
- e) Obuwie z czarnej skóry; buty z cholewami w służbie i buty z cholewami lub trzewiki poza służbą.
- f) Pas rzemienny koloru ciemno-brązowego z klamrą żółtą metalową o pojedynczym zapięciu.

§ 4. Oznaki stopni służbowych niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej:

- 1) Przodownik Straży Więziennej — na lewym rękawie kurtki i płaszcza naszyty powyżej łokcia kąt rozwartości 60° z galonu złotego, szerokości 1½ cm, o bokach długości 12 cm, zwrócony wierzchołkiem w dół. Na przednim i dolnym boku patek kurtki i płaszcza naszyty złoty galonik szerokości 1½ cm. Pionowy bok równy szerokości kołnierza (rys. 4 i 4a).

2) Starszy strażnik więzienny — na lewym rękawie kurtki i płaszcza naszyty powyżej łokcia kąt